

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

forening, fremgaar det, at man i det store og hele kan tiltræde Kapitlet om Forhyring i det i Landstinget forelagte og af Folketinget vedtagne Forslag til Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab og gerne ser disse Bestemmelser blive ophøjet til Lov, og det udtales endvidere, at de eksisterende Forhold maa anses for utidssvarende.

Under Hensyn til, at Arbejdsgiverne i Erhvervet stiller sig saaledes til Sagen, kan der formentlig ikke længere være nogen Betænkelighed ved at gennemføre Lovforslaget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til det høje Tings fornyede og velvillige Behandling.

De to andre anmeldte Lovforslag angaar Fiskeriet, og det væsentligste er naturligvis Lovforslaget om Saltvandsfiskeri. Dette Lovforslag blev behandlet til Ende og vedtaget af Folketinget i sidste Rigsdagssamling, men først henimod Samlingens Slutning, saaledes at det ikke naaede til Behandling her i Landstinget. Det er altsaa i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Folketinget, at jeg tillader mig at fremsætte det for det høje Landsting. Forslaget blev i Folketinget underkastet en saglig Behandling og, som sagt, vedtaget med nogle Ændringer ved Samlingens Slutning.

Egentlige principielle Ændringer indeholder Lovforslaget ikke. De foreslaaede Ændringer angaar praktiske Forhold, hovedsagelig Fiskeriets daglige Drift, Reglerne for Indtagelse og Benyttelse af Fiskepladser, Fredningsbestemmelser, Bestemmelser angaaende Mindstemaal, Indplantning af Fisk og Fiskeyngel, Beskaffenheden af Fiskeredskaber o. s. v. Ved Udarbejdelsen af det Forslag, jeg fremsatte i sidste Rigsdagssamling, var der, i vidt Omfang i hvert Fald, taget Hensyn til Dansk Fiskeriforenings Ønsker, og yderligere Ændringer indføjedes under Sagens Behandling med Tilslutning af Fiskeriforeningens Repræsentanter. Dette gælder særlig Lovforslagets § 10, der fik en Affattelse, hvorom der i Hovedsagen opnaaede Enighed med de Repræsentanter for Fiskeriforeningen, som deltog i denne Forhandling. § 10 indeholder en Definition af Begrebet Trawlfiskeri og handler i øvrigt om Udøvelsen af dette og om de forskellige Arter af Fiskeredskaber, hvorledes deres Beskaffenhed bør være indenfor det Omraade, hvor Fiskeriet har Karakteren af Trawl.

Jeg skal i øvrigt ikke forsøge at gaa dybt ind paa de særdeles tekniske Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, og som

det alligvel kun er Fagmanden, der helt for Alvor kan bedømme. Det er maaske en Fejl, at vor Fiskerilovgivning har faaet den detaillerede Karakter, som Tilfældet er, men saadan er det nu en Gang. Jeg tror, det havde været adskilligt mere praktisk, om man i den egentlige Lovgivning havde indskræket sig til visse Hovedlinier og saa i Form af Vedtægter for de enkelte Omraader og Farvande og Redskaber havde haft særlige Regulative, om hvilke der altid kunde have været forhandlet med de paagældende Instanser. Men nu har vi en Gang en mere detaljeret Fiskerilovgivning, og vi har ikke ment at burde forlade dette Grundlag. Men det gør unægtelig Sagens Behandling i en politisk Forsamling langt vanskeligere, end Tilfældet vilde være, om Lovforslaget i højere Grad fulgte visse Hovedlinier. Jeg skal altsaa ikke fordybe mig i disse mange Detailbestemmelser, der bedst egner sig til Behandling indenfor et Udvalg, hvad jeg forudsætter ogsaa vil finde Sted her i Landstinget. Jeg skal blot nævne, at der i en af Lovforslagets Paragraffer findes Bestemmelser om Fredning, der kan iværksættes, hvilket hænger sammen med den moderne Tids Forsøg paa Udplantning af Yngel og Omplantning af Ungfisk fra eet Farvand til et andet. Da der utvivlsomt, saaledes som Forholdene har artet sig, kan være Grund til at fortsætte en saadan Virksomhed, har man i Lovforslagets § 27 foreslaaet, at der gives Ministeren en Bemyndigelse til at udstede passende Fredningsbestemmelser for de udplantede Fisk, en Bestemmelse, der utvivlsomt maa føles naturlig, og som i hvert Fald ogsaa i Praksis har vist sig at være paakrævet, naar man med store Bekostninger foretager saadan Udplantning af Yngel eller Omplantning af Ungfisk. I den gældende Lovgivning findes der ikke Hjemmel til at udstede saadanne Bestemmelser, men som den senere Tid viser, er vi her inde paa et Omraade, der i høj Grad interesserer Fiskerbefolkningen, og som jeg forudsætter man derfor vil komme videre ind paa, hvoraf følger den nævnte Nødvendighed for en Fredning.

Et gammelt brændende Spørgsmaal om Aalegaardsretten og anden Adgang til faste Fiskestader er fremdeles uløst, endskønt det stadig beskæftiger den Befolkning, hvis Erhverv det er at drive Fiskeri. Jeg kan herom oplyse, at naar Sagen ikke er taget op ved denne Revision af Fiskeriloven, skyldes det ikke Mangel paa Forstaaelse af dette Spørgsmaals Betydning, men der var jo, som man vil vide fra de Under-